

konfirmationstalehjalp.dk

Kære Sofie – og kære alle sammen

I dag står du her i Hellerup Kirke med mod til at sige ja. Og jeg står her som din gudmor, ven af familien – og ja, som hende, der stadig kommer til at sige “Sofa”, når jeg bliver rørt. Det gør jeg nu. For det er kærligt ment, og fordi du har været et blødt, trygt samlingspunkt for så mange af os.

Du er 13, men du spiller allerede som én, der kender takten i livet. Du har lyttet til salmerne, mærket musikken i kirken, fra minikonfirmand-tiden og til nu, hvor du selv synger med. Jeg har set, hvordan dine øjne lyser, når orgelet fylder rummet, som om du tænker: “Yes, den her tone kan jeg stå i.” Det kan du. Og du gør det.

Du er kreativ, musikalsk, vedholdende og social. Og vedholdende er ikke bare et flot ord for stædig. Det er den stille styrke, der gør, at du bliver ved, til det bliver godt. Om det er en melodi, der ikke vil lande, en ven, der skal løftes, eller en knude i livet, der driller – du slipper ikke, før det giver mening. Og du gør det altid med humor. Du er den, der kan få os til at grine – også når vi lige havde tænkt os at være alvorlige.

Jeg tænker på Filipperbrevet 4:13: “Alt formår jeg i ham, som giver mig kraft.” Det er ikke et løfte om at kunne alt hele tiden. Det er en invitation til at stå ved sig selv – med glæde, mod og humor – i lyset af Guds kærlighed. Du har allerede forstået det: Man behøver ikke være perfekt for at være elsket. Man må godt være 13, lave en dum joke i våbenhuset, spille forkert tone, og stadig høre til.

Og netop det med at høre til – kirken og fællesskabet omkring jer betyder noget. Spejder i sognet, musikgudstjenester, mennesker i alle aldre, der kender dit navn og dine drømme. Det er et netværk, der giver dig venner, forbilleder og ansvar. Det har du taget på dig – og du bærer det let, som en melodi, du kan

udenad. Jeg er taknemmelig for, at du samler mennesker. Du får os til at stå tættere. Det er en gave.

Senere står vi ved vandet til receptionen. Jeg kan allerede se dig derude, med blikket mod horisonten, grin i munden og vind i håret. Det passer på dig. For du er på vej – og samtidig helt til stede. Du er både nysgerrig på det, der kommer, og nærværende i det, der er. Det er en sjælden kombination.

I dag er ikke slutningen på noget – men en markering af, at du selv vælger retning. Dit ja i dag er et ja til at være Sofie, helt og fuldt. Også på de dage, hvor modet er småt. Også når du tvivler. For du er ikke alene. Du har os. Og du har Gud, der hvisker: “Du kan godt – vi gør det sammen.”

Så, kære Sofie: Bliv ved med at være den, der synger højt, også når andre kun nynner.

Vær modig nok til at være mild.

Vær stærk nok til at grine – især af dig selv.

Og når du bliver i tvivl om takten, så husk, at kærligheden holder tempoet for dig.

Må Guds kærlighed lyse for dig, Kristi fred bære dig, og Helligåndens glæde fylde dig –

i dag, ved vandet, og på alle dine veje.

Tillykke med din konfirmation, Sofie. Vi elsker dig. Og jeg er så stolt af at være din gudmor.

Denne tale blev lavet med konfirmationstalehjalp.dk. Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu på konfirmationstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på konfirmationstalehjelp.dk